

SCI-CONF.COM.UA

FUTURE OF SCIENCE: INNOVATIONS AND PERSPECTIVES

**PROCEEDINGS OF VII INTERNATIONAL
SCIENTIFIC AND PRACTICAL CONFERENCE
MAY 19-21, 2025**

**STOCKHOLM
2025**

FUTURE OF SCIENCE: INNOVATIONS AND PERSPECTIVES

Proceedings of VII International Scientific and Practical Conference

Stockholm, Sweden

19-21 May 2025

Stockholm, Sweden

2025

UDC 001.1

The 7th International scientific and practical conference “Future of science: innovations and perspectives” (May 19-21, 2025) SSPG Publish, Stockholm, Sweden. 2025. 639 p.

ISBN 978-91-87224-03-4

The recommended citation for this publication is:

Ivanov I. Analysis of the phaunistic composition of Ukraine // Future of science: innovations and perspectives. Proceedings of the 7th International scientific and practical conference. SSPG Publish. Stockholm, Sweden. 2025. Pp. 21-27. URL: <https://sci-conf.com.ua/vii-mizhnarodna-naukovo-praktichna-konferentsiya-future-of-science-innovations-and-perspectives-19-21-05-2025-stokholm-shvetsiya-arhiv/>.

Editor

Komarytskyy M.L.

Ph.D. in Economics, Associate Professor

Collection of scientific articles published is the scientific and practical publication, which contains scientific articles of students, graduate students, Candidates and Doctors of Sciences, research workers and practitioners from Europe, Ukraine and from neighbouring countries and beyond. The articles contain the study, reflecting the processes and changes in the structure of modern science. The collection of scientific articles is for students, postgraduate students, doctoral candidates, teachers, researchers, practitioners and people interested in the trends of modern science development.

e-mail: sweden@sci-conf.com.ua

homepage: <https://sci-conf.com.ua>

©2025 Scientific Publishing Center “Sci-conf.com.ua” ®

©2025 SSPG Publish ®

©2025 Authors of the articles

52.	Андибур І. В. ВИКОРИСТАННЯ АУДІОВІЗУАЛЬНИХ ЗАСОБІВ ПРИ ФОРМУВАННІ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ УЧНІВ СЕРЕДНЬОЇ ШКОЛИ НА УРОКАХ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ	251
53.	Башевський Є. В., Зубаха Р. О. МЕТОДИЧНІ ЧИННИКИ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ МУЗИКИ ДО ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	256
54.	Деньга О. А. ПІСЕННИЙ ТЕКСТ ЯК ОСНОВА ДЛЯ ФОРМУВАННЯ МОВЛЕННЄВИХ НАВИЧОК ІНОЗЕМЦІВ (НА ПРИКЛАДІ ТЕМИ «УКРАЇНСЬКІ НАЦІОНАЛЬНІ ТРАДИЦІЇ: УКРАЇНСЬКИЙ БОРЦЬ»)	259
55.	Діденко Н. М. КУЛЬТУРА НАУКОВОГО МОВЛЕННЯ ЯК СКЛАДНИК ПЕДАГОГІЧНОГО ВПЛИВУ НА КРИТИЧНЕ МИСЛЕННЯ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ	264
56.	Жадан Г. В., Кулініч О. В., Дем'янов І. В., Погоріла І. О. ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ ДО ДОСЛІДЖЕННЯ ІСТОРИЧНИХ ПОСТАТЕЙ УКРАЇНСЬКОГО СЕРЕДНЬОВІЧЧЯ ЗА ДОПОМОГОЮ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ	271
57.	Жигора О. В. РОЗВИТОК ЛОГІЧНОГО МИСЛЕННЯ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ 5-6 КЛАСІВ	274
58.	Купрас В. В., Сулаєва К. О. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ГРАФОМОТОРНИХ НАВИЧОК В УЧНІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ З ПОРУШЕННЯМИ ЗОРУ	279
59.	Малишевська Г. І., Прадій Т. П., Яніцька Л. В. ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ СТУДЕНТОЦЕНТРИЧНОГО ПІДХОДУ В МЕДИЧНІЙ ОСВІТІ	287
60.	Марченко В. О. ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ ДИСТАНЦІЙНИХ ЗАНЯТЬ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	293
61.	Пагута Т. І., Куцюк Д. Ю. ПРОБЛЕМИ ВПРОВАДЖЕННЯ ГЕНДЕРНИХ ПІДХОДІВ В ОСВІТНІЙ ПРОЦЕС ЗАКЛАДІВ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ	297
62.	Пономарюк Л. П. ФОРМУВАННЯ У СТУДЕНТІВ ПОЗИТИВНОЇ МОТИВАЦІЇ ДО РУХОВОЇ АКТИВНОСТІ ЗАСОБАМИ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ	302
63.	Ремзі І. В., Шутар Д. В. ДОСЛІДЖЕННЯ ВПЛИВУ ФІТНЕС-ТРЕНУВАНЬ З ЕЛЕМЕНТАМИ ТАЙСЬКОГО БОКСУ НА РІВЕНЬ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВЛЕНOSTІ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ 1-2 КУРСІВ	315

64.	Рудніцька К. В., Шуневич М. О. ВИКОРИСТАННЯ СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖ В ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	321
65.	Самедов Кямран Энвер оглы ДЕСТРУКТИВНОЕ ВЛИЯНИЕ УЛИЧНОЙ СРЕДЫ НА ЛИЧНОСТНО-СОЦИАЛЬНОЕ ФОРМИРОВАНИЕ ТРУДНОВОСПИТУЕМЫХ ПОДРОСТКОВ	327
66.	Тищенко М. А. USING GRAMMARLY FOR ENGLISH LANGUAGE LEARNING	337
67.	Харченко І. І. ПРОБЛЕМА ОСВІТНЬОЇ МОТИВАЦІЇ БАКАЛАВРІВ ТЕХНІЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ У ЦИФРОВОМУ КОНТЕКСТІ: ТЕОРЕТИЧНИЙ ДИСКУРС	343
68.	Цуканова Н. М. ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ ДО ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ	347

PSYCHOLOGICAL SCIENCES

69.	Богомолова М. Ю., Шпак О. Р. ВПЛИВ ПАНДЕМІЇ COVID-19 НА ВИНИКНЕННЯ ДЕПРЕСІЇ В ЖИТТІ ЛЮДИНИ	351
70.	Данилів Н. М. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ САМОРЕГУЛЯЦІЇ ЕМОЦІЙ У СТУДЕНТІВ В ПЕРІОД АДАПТАЦІЇ ДО НАВЧАЛЬНОГО СЕРЕДОВИЩА	358
71.	Соловей О. М., Волженцева І. В. ОСОБЛИВОСТІ ПСИХОЛОГІЧНОЇ ДОПОМОГИ ВИМУШЕНИМ ПЕРЕСЕЛЕНЦЯМ В ІНШІЙ КРАЇНІ	360
72.	Третяк О. О. ДОВГОСТРОКОВІ НАСЛІДКИ ДИТЯЧИХ ТРАВМ, ЩО ВПЛИВАЮТЬ НА РІВЕНЬ ТРИВОЖНОСТІ У ДОРΟΣЛОМУ ВІЦІ	366
73.	Федоров М. В. ПРАВОСВІДОМІСТЬ ТА ОСОБЛИВОСТІ ЇЇ ФОРМУВАННЯ В ОНТОГЕНЕЗІ	373
74.	Харченко А. О., Томашпольська А. В., Бондаревич С. М. ВПЛИВ ЛІДЕРСЬКИХ ЯКОСТЕЙ НА МІЖОСОБИСТІСНІ ВІДНОСИНИ МОЛЯКІВ	377
75.	Храпко О. О. ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ МІЖОСОБИСТІСНИХ СТОСУНКІВ У МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН	385

ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ СТУДЕНТОЦЕНТРИЧНОГО ПІДХОДУ В МЕДИЧНІЙ ОСВІТІ

Малишевська Ганна Ігорівна

к.х.н., старша викладачка закладу вищої освіти

Прадій Тетяна Петрівна

старша викладачка закладу вищої освіти

Яніцька Леся Василівна

к.б.н., завідувачка кафедри, доцентка закладу вищої освіти
Національний медичний університет імені О. О. Богомольця
м. Київ, Україна

Вступ. На сучасному етапі Україна перебуває в руслі інтеграції у світовий та європейський освітній простір. ХХІ століття стало переходом від традиційних парадигм освіти, заснованих на домінуванні викладача, як носія знань, до більш динамічних, гнучких моделей, у яких провідна роль належить здобувачеві вищої освіти (ЗДВО). Така еволюція парадигм ґрунтується на концепціях гуманістичної педагогіки та конструктивізму, що передбачає визнання унікальності досвіду кожного здобувача освіти, його здатності до саморозвитку й самостійного прийняття рішень в освітньому процесі.

Імплементация студентоцентрованого підходу у вищу школу неможлива без розуміння суті студентоцентрованого освітнього середовища, нових тенденцій взаємодії у системі «студент – викладач» та особливостей студентоцентризму як інноваційного підходу до організації освітнього процесу у вищій школі. Сьогодні це питання досить актуальне [1].

Сутність студентоцентризму полягає у зміщенні акценту з викладання, як процесу передачі інформації, на модель навчання, як процес активного сприйняття та засвоєння знань. При цьому використовуючі різноманітні сучасні методи навчання, орієнтуючись на формування практичних навичок у ЗДВО.

Особливого акценту концепція студентоцентризму набуває в контексті медичної освіти, яка має на меті не лише передачу певного обсягу знань, але й формування клініко-діагностичного мислення, професійної відповідальності,

етичних орієнтирів та здатності до міждисциплінарної взаємодії.

Попри численні переваги впровадження студентоцентризму, сучасна науково-освітня спільнота все частіше звертає увагу на необхідність критичного осмислення його меж та потенційних ризиків. Відтак актуальним є комплексний аналіз цього підходу в межах медичної освіти, зокрема – з точки зору його впливу на якість підготовки майбутніх фахівців охорони здоров'я, ефективність освітнього менеджменту та академічну автономію науково-педагогічних працівників [2].

Мета. Проаналізувати умови імплементації студентоцентричного підходу, окреслити його можливості та межі.

Матеріали та методи. При підготовці матеріалу користувались методами аналізу та систематизації теоретичного матеріалу.

Згідно з концепцією студентоцентризму (student-centred learning) Основна увага в освітньому процесі зосереджується на здобувачеві, який виступає активним учасником навчання, відповідального за навчання, а викладач виконує роль наставника у процесі здобуття знань [2].

Ключовими характеристиками студентоцентризму є індивідуалізація навчання, тобто адаптація змісту, темпу й методів викладання до потреб та стилів навчання здобувачів; самоорганізація через підвищення рівня автономності здобувачів у плануванні, виконанні й оцінці освітньої діяльності; активне навчання передбачає переорієнтацію з пасивного сприйняття інформації на участь у дискусіях, проектах, аналізі клініко-діагностичних кейсів тощо.

Однією з головних відмінностей студентоцентричного підходу від традиційного полягає у зміні ролей учасників освітнього процесу. Якщо в традиційній моделі викладач виступає головним джерелом знань, а ЗДВО, переважно, пасивними слухачами, тоді як студентоцентрична модель передбачає створення знань під час взаємодії, а відповідальність за результат розподіляється між усіма учасниками. Це сприяє глибшому розумінню матеріалу, формуванню навичок самостійної роботи та рефлексії [1].

Концепція студентоцентризму тісно пов'язана з принципами Болонського процесу, зокрема визнанням ролі ЗДВО як активного учасника освітнього середовища, переходом до орієнтованого навчання на результат (learning outcomes), та забезпеченням гнучкості освітніх програм.

Попри численні переваги, які забезпечує студентоцентрична модель навчання, її беззастережне впровадження до закладів вищої медичної освіти супроводжується низкою потенційних ризиків і методологічних викликів на які варто звернути увагу.

У контексті сучасної освітньої практики однією з критичних проблем виступає надмірна делегація відповідальності за ефективність та результативність освітнього процесу безпосередньо здобувачам освіти. Ідея автономії й самоорганізації, яка лежить в основі студентоцентризму, передбачає високий рівень зрілості, внутрішньої мотивації та сформованих навичок тайм-менеджменту з боку здобувачів. У контексті медичної освіти, де значну частину аудиторії становить молодь без достатнього педагогічного досвіду та уміння критично оцінювати власні знання, це може спричинити труднощі в опануванні матеріалу та зниження освітніх досягнень [2, 3].

Іншим суттєвим ризиком є можливе заниження академічних стандартів в умовах надмірної гнучкості освітнього процесу. Студентоцентрований підхід подекуди інтерпретується як необхідність «адаптації» до індивідуальних особливостей кожного здобувача, що в окремих випадках може зумовлювати зниження вимог до рівня знань і формування компетентностей, зниження рівня складності завдань, а також до формального контролю успішності. Особливо така ситуація стосується професій високої відповідальності, зокрема медицини, де якість підготовки майбутніх фахівців має безпосередній вплив на безпеку пацієнтів [2].

Окремої уваги потребує проблема переоцінки зворотного зв'язку ЗДВО, як головного індикатора якості викладання. У студентоцентричній моделі значну увагу приділяють думці здобувачів щодо ефективності викладача, змісту курсу та методів навчання. Однак, аналіз досліджень свідчить, що

суб'єктивна оцінка здобувачами не завжди корелює з реальним рівнем педагогічного викладання та освітніми досягненнями. Орієнтація викладача на досягнення високих рейтингів з боку ЗДВО може спричиняти зниження академічних вимог, уникнення потенційно конфліктних ситуацій та спрощення змісту навчальних курсів, що в окремих випадках становить загрозу принципам академічної доброчесності. Також, слід визнати, що студентоцентризм не є універсально-ефективним для всіх типів контенту та дисциплін. Так, фундаментальні знання медико-біологічних дисциплін, які вимагають високої структурованості та послідовності, не завжди можуть бути ефективно опановані в умовах відкритої, самостійно-організованої форми навчання. Такі дисципліни потребують впровадження студентоцентричних підходів, із збереженням академічної структури та викладацького пріоритету [3, 4].

Таким чином, хоча студентоцентризм і відкриває нові горизонти в освіті, його ефективність у закладах вищої медичної освіти принципово залежить від збалансованого поєднання з традиційними академічними концепціями, адміністративною підтримкою та педагогічною компетентністю викладачів.

Одним з головних викликів у впровадженні студентоцентричних підходів у заклади вищої медичної освіти є пошук оптимального балансу між самостійністю здобувачів та необхідною академічною структурністю. Надмірна орієнтація на гнучкість та самостійне планування освітньої траєкторії здобувачів може призвести до порушення системності та логічної послідовності навчального процесу, що є особливо критичним у контексті фахової медичної підготовки. [3, 4].

Зокрема, ефективними стали проблемно-орієнтоване навчання (PBL), TBL (team-based learning), а також змішане навчання (blended learning), які поєднують лекційні блоки, практичні кейси, роботу в групах, індивідуальну самостійну роботу з цифровими ресурсами. У рамках таких освітніх моделей центральну роль відіграє викладач як педагогічний лідер, відповідальний за формування критичного мислення ЗДВО, розвиток їхньої здатності орієнтуватися в інформаційному середовищі та забезпечення консультативного

супроводу навчального процесу.

Результати та обговорення. У критичному контексті слід підкреслити, що забезпечення балансу між формами та методами організації освітнього середовища не повинно ототожнюватися з компромісом у вигляді зниження вимог чи односторонньої орієнтації виключно на потреби здобувачів вищої освіти. Навпаки, йдеться про стратегічне поєднання свобод і обов'язків, що формує освітню відповідальність, як на стороні здобувачів, так і викладачів. За умови правильної реалізації, такий підхід дозволяє досягти глибокого усвідомлення знань в процесі навчання, яке змінює спосіб мислення, ставлення, цінності та світогляд здобувачів, що є особливо цінним у підготовці майбутніх лікарів - професіоналів із високим рівнем клініко-діагностичного мислення та етичної зрілості.

Висновки. Концепція студентоцентризму виступає однією з ключових тенденцій сучасної вищої, зокрема медичної, освіти. Її сутність полягає в активному включенні здобувачів до освітнього процесу, що сприяє підвищенню мотивації до навчання та розвитку навичок критичного мислення, необхідних для професійної діяльності в сфері охорони здоров'я. У цьому контексті важливо зберігати баланс між наданням ЗДВО автономії в навчанні та дотриманням високих академічних стандартів, що забезпечують системність, послідовність і якість професійної підготовки. Такий підхід дозволяє поєднати індивідуалізацію освітньої траєкторії з вимогами до фахової компетентності, що є критично важливим у медичній освіті.

Однак, результати аналізу свідчать, що студентоцентризм, попри свою ефективність, не є універсальним та абсолютно достатнім підходом, особливо в галузі медичної освіти, де важливими залишаються стандарти фахової підготовки, клінічна відповідальність і здатність діяти в умовах стресу та невизначеності. Основою студентоцентризму є створення оптимальних умов для сприйняття інформації, формування індивідуального підходу до вирішення будь-яких суперечливих ситуацій, а також спрямування здобувачів вищої освіти на досягнення певних культурних та освітніх цілей.

У майбутній професійній діяльності ЗДВО студентоцентризований підхід відіграє важливу роль, оскільки сприяє формуванню ключових професійних компетентностей. Поєднання ґрунтовної теоретичної підготовки з практичними навичками, а також розвиток здатності до самостійного опрацювання інформації й усвідомленого ставлення до професійної діяльності, забезпечують високу конкурентоспроможність випускника та його готовність до ефективної фахової реалізації.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ:

1. Заблоцька, О. С., & Ніколаєва, І. М. (2021). СТУДЕНТОЦЕНТРИЗМ ЯК ТРЕНД СУЧАСНОЇ ОСВІТИ. *Наукові записки. Серія: Педагогічні науки*, (194), 29-33. <https://doi.org/10.36550/2415-7988-2021-1-194-29-33>
2. Франк, Т., & Попов, С. В. (2021). Студентоцентризм та його роль у підготовці майбутніх фахівців.
3. Вовк, О. Ю., Ікрамов, В. Б., Вовк, О. О., & Малахов, С. С. (2020). Роль викладача фундаментальних дисциплін в сучасній вищій медичній освіті з позиції студентоцентризму.
4. Маланчук, Л. М., Грабчак, С. О., & Маланчук, С. Л. (2024). ІНТЕГРАЦІЯ НОВІТНІХ ФОРМ ТА МЕТОДІВ НАВЧАННЯ У МЕДИЧНИХ ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ З ПРИКЛАДАМИ РЕАЛЬНОГО ЗАСТОСУВАННЯ. *Медична освіта*, (1), 92–98. <https://doi.org/10.11603/m.2414-5998.2024.1.14586>